

BỘ Y TẾ**BỘ Y TẾ****CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM****Độc lập - Tự do - Hạnh phúc**

Số: 5327/2003/QĐ-BYT

Hà Nội, ngày 13 tháng 10 năm 2003

QUYẾT ĐỊNH CỦA BỘ TRƯỞNG BỘ Y TẾ
về việc ban hành “Quy định về lấy mẫu thực phẩm và
bệnh phẩm khi xảy ra ngộ độc thực phẩm”

BỘ TRƯỞNG BỘ Y TẾ

Căn cứ theo Nghị định số 49/2003/NĐ-CP ngày 15/5/2003 của Chính phủ quy định chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn và cơ cấu tổ chức của Bộ Y tế;

Căn cứ theo Nghị định số 86/CP ngày 08/12/1995 của Chính phủ về việc phân công trách nhiệm quản lý nhà nước đối với chất lượng hàng hóa;

Theo đề nghị của Vụ trưởng Vụ Khoa học Đào tạo, Vụ trưởng Vụ Pháp chế - Bộ Y tế và Cục trưởng Cục An toàn vệ sinh thực phẩm,

phẩm và bệnh phẩm khi xảy ra ngộ độc thực phẩm”.

Điều 2. Quyết định này có hiệu lực sau 15 ngày, kể từ ngày đăng Công báo.

Điều 3. Các ông, bà: Chánh văn phòng, Chánh thanh tra, Vụ trưởng của các Vụ Khoa học và Đào tạo, Pháp chế - Bộ Y tế; Cục trưởng Cục An toàn vệ sinh thực phẩm, Giám đốc Sở Y tế các tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương và Thủ trưởng các đơn vị trực thuộc Bộ Y tế chịu trách nhiệm thi hành Quyết định này./.

QUYẾT ĐỊNH:**KT. BỘ TRƯỞNG BỘ Y TẾ****THỨ TRƯỞNG**

Điều 1. Ban hành kèm theo Quyết định này “Quy định về lấy mẫu thực

Trần Chí Liêm

QUY ĐỊNH**về lấy mẫu thực phẩm và bệnh phẩm khi xảy ra ngộ độc thực phẩm***(ban hành kèm theo Quyết định số 5327/2003/QĐ-BYT**ngày 13 tháng 10 năm 2003 của Bộ trưởng Bộ Y tế)***Chương I****QUY ĐỊNH CHUNG****Điều 1. Phạm vi điều chỉnh**

Quy định này quy định việc lấy mẫu thực phẩm và bệnh phẩm khi xảy ra ngộ độc thực phẩm.

Điều 2. Đối tượng áp dụng

Quy định này áp dụng đối với các cơ sở xảy ra ngộ độc thực phẩm, cơ sở có thực phẩm gây ngộ độc và cơ quan y tế lấy mẫu thực phẩm, bệnh phẩm.

Điều 3. Giải thích từ ngữ

Trong Quy định này, một số từ ngữ dưới đây được hiểu như sau:

1. “Ngộ độc thực phẩm” là tình trạng ngộ độc cấp xảy ra do ăn, uống thực phẩm có ô nhiễm vi sinh vật hay có chứa chất độc hại.

2. “Vụ ngộ độc thực phẩm” là tình trạng ngộ độc cấp xảy ra với 2 người trở lên có dấu hiệu ngộ độc khi ăn cùng một loại thực phẩm tại cùng một địa điểm, thời gian. Trong trường hợp chỉ có một người mắc và bị tử vong thì cũng được coi là một vụ ngộ độc thực phẩm.

3. “Mẫu thực phẩm” là thức ăn, đồ

uống còn lại sau bữa ăn của vụ ngộ độc thực phẩm hoặc mẫu thức ăn lưu, nguyên liệu dùng để chế biến thực phẩm.

4. “Mẫu bệnh phẩm” là chất nôn, dịch hút dạ dày, không bao gồm phân, dịch sinh học khác của người bị ngộ độc thực phẩm.

5. “Cơ sở xảy ra ngộ độc thực phẩm” là nơi có ngộ độc thực phẩm xảy ra.

6. “Cơ sở có thực phẩm gây ngộ độc” là cơ sở sản xuất, chế biến, kinh doanh thực phẩm có thực phẩm gây ngộ độc.

7. “Cơ quan y tế lấy mẫu thực phẩm, bệnh phẩm” là cơ quan y tế dự phòng, bệnh viện hoặc các viện chức năng thuộc Bộ Y tế.

Chương II**YÊU CẦU ĐỐI VỚI CƠ SỞ XẢY RA NGỘ ĐỘC THỰC PHẨM VÀ TRÁCH NHIỆM CỦA NGƯỜI BỊ NGỘ ĐỘC THỰC PHẨM**

Điều 4. Yêu cầu chung khi xảy ra ngộ độc thực phẩm

1. Bất cứ ai khi phát hiện hoặc nghi ngờ bị ngộ độc thực phẩm phải có trách nhiệm báo ngay với cơ quan y tế và Ủy

ban nhân dân địa phương gần nhất, để cấp cứu kịp thời và tiến hành điều tra xác định nguyên nhân.

2. Khi có vụ ngộ độc thực phẩm, cơ sở xảy ra ngộ độc thực phẩm phải giữ lại toàn bộ thức ăn còn lại, mẫu thực phẩm, báo cáo ngay với cơ quan y tế và Ủy ban nhân dân địa phương nơi gần nhất.

3. Cơ quan quản lý nhà nước về vệ sinh an toàn thực phẩm có trách nhiệm thu thập, đánh giá các số liệu liên quan đến ngộ độc thực phẩm. Việc công bố số liệu, thông tin về ngộ độc theo quy định của pháp luật.

Điều 5. Trách nhiệm của chủ cơ sở xảy ra ngộ độc thực phẩm

Chủ cơ sở xảy ra vụ ngộ độc thực phẩm phải có trách nhiệm:

1. Khai báo trung thực ngay tình hình ngộ độc thực phẩm với cơ quan y tế và Ủy ban nhân dân địa phương gần nhất. Cung cấp thông tin cần thiết và tài liệu có liên quan theo yêu cầu của các cơ quan chức năng, không được che giấu thông tin.

2. Phối hợp chặt chẽ với cơ quan y tế và các cơ quan có liên quan khác trong việc thực hiện các biện pháp cứu chữa người bị ngộ độc thực phẩm và lấy mẫu đối với các vụ ngộ độc.

3. Niêm phong và bảo quản toàn bộ thức ăn còn lại sau bữa ăn, thức ăn lưu, thực phẩm nghi ngờ gây ngộ độc và các tài liệu liên quan.

4. Phối hợp với cơ quan y tế trong quá trình lấy mẫu, điều tra để xác định nguyên nhân gây ngộ độc, thực hiện các biện pháp khắc phục hậu quả và ngăn chặn hậu quả lan rộng của ngộ độc thực phẩm theo chỉ đạo của cơ quan y tế.

5. Chịu mọi chi phí cho việc điều tra tìm nguyên nhân gây ngộ độc, thu hồi thực phẩm gây ngộ độc, khám và điều trị cho người bị ngộ độc thực phẩm. Trường hợp xác định được thực phẩm gây ngộ độc là của cơ sở sản xuất, chế biến kinh doanh khác thì cơ sở đó phải chịu toàn bộ chi phí nêu trên.

Điều 6. Trách nhiệm của người bị ngộ độc thực phẩm

1. Có trách nhiệm phối hợp với cán bộ điều tra trong việc lấy mẫu thực phẩm, mẫu bệnh phẩm liên quan đến vụ ngộ độc.

2. Khai báo với cán bộ điều tra những thông tin trung thực liên quan đến ngộ độc thực phẩm. Không được từ chối hoặc khai báo thiếu trung thực hoặc che giấu thông tin liên quan đến ngộ độc thực phẩm.

Chương III

YÊU CẦU ĐỐI VỚI CƠ QUAN, CÁN BỘ Y TẾ LẤY MẪU KHI XẢY RA NGỘ ĐỘC THỰC PHẨM

Điều 7. Trách nhiệm của cơ quan y tế khi lấy mẫu

1. Thông báo bằng văn bản cho cơ sở xảy ra ngộ độc thực phẩm và yêu cầu lấy mẫu xác định nguyên nhân gây ngộ độc thực phẩm.

2. Thu thập các thông tin liên quan đến ngộ độc thực phẩm và tiến hành kiểm tra nơi sản xuất, chế biến, kinh doanh thực phẩm và các điều kiện đảm bảo vệ sinh an toàn thực phẩm. Được xem xét hồ sơ sức khỏe người sản xuất, chế biến, kinh doanh thực phẩm và các tài liệu liên quan khác.

3. Gửi báo cáo kết quả về cơ quan y tế quản lý cơ sở xảy ra vụ ngộ độc thực phẩm và cơ sở có thực phẩm gây ngộ độc theo quy định tại Phụ lục số 3 “Kết quả kiểm nghiệm mẫu thực phẩm và bệnh phẩm”.

4. Phối hợp với các cơ quan có liên quan trong quá trình lấy mẫu.

5. Cơ quan lấy mẫu ngộ độc thực phẩm có trách nhiệm bảo quản và giữ bí mật những tài liệu kỹ thuật do người sản xuất, chế biến, kinh doanh thực phẩm cung cấp.

Điều 8. Trách nhiệm của cán bộ lấy mẫu khi xảy ra ngộ độc thực phẩm

1. Xuất trình giấy giới thiệu cho cơ sở xảy ra ngộ độc thực phẩm để tiến hành lấy mẫu.

2. Có trang phục bảo hộ cá nhân theo đúng quy định khi lấy mẫu, tuân thủ các

yêu cầu kỹ thuật tại Chương IV của Quy định này.

3. Mang đủ dụng cụ cần thiết theo quy định tại Phụ lục số 1.

4. Lấy mẫu kiểm tra theo yêu cầu kỹ thuật, bảo đảm vệ sinh an toàn, không nhầm lẫn, không gây ô nhiễm thêm, ô nhiễm chéo các chất độc hại, vi sinh vật trong quá trình lấy mẫu, ghi biên bản lấy mẫu theo quy định tại Phụ lục số 4. Chuyển mẫu cần phân tích đến phòng kiểm nghiệm trong thời hạn 24 giờ kể từ khi lấy mẫu.

Chương IV YÊU CẦU KỸ THUẬT LẤY MẪU THỰC PHẨM, MẪU BỆNH PHẨM KHI XẢY RA NGỘ ĐỘC THỰC PHẨM

Điều 9. Dụng cụ lấy mẫu, đựng mẫu và bảo quản mẫu

1. Dụng cụ lấy mẫu thực phẩm, bệnh phẩm khi xảy ra ngộ độc thực phẩm phải đảm bảo các yêu cầu sau:

a) Làm bằng vật liệu trung tính, an toàn, hợp vệ sinh, không thôi nhiễm các chất độc hại vào bệnh phẩm, thực phẩm, bảo đảm vô trùng;

b) Không bị thực phẩm ăn mòn, hư hỏng, dễ cọ rửa, dễ khử trùng.

2. Dụng cụ đựng mẫu có dung tích chứa được ít nhất 250ml hoặc 250g thực

phẩm, có nắp đậy kín, tránh rò rỉ mẫu ra ngoài.

3. Bảo quản mẫu: mẫu thực phẩm, mẫu bệnh phẩm phải được giữ lạnh hoặc trong dung dịch bảo quản phù hợp với từng loại thực phẩm, bệnh phẩm. Tránh làm hư hỏng, biến đổi thực phẩm, bệnh phẩm hay ô nhiễm thêm vi sinh vật, các chất độc hại trong quá trình vận chuyển.

Điều 10. Yêu cầu kỹ thuật lấy mẫu

1. Mẫu thực phẩm:

a) Mỗi loại thức ăn, thực phẩm lưu phải được lấy và chứa đựng trong một dụng cụ đựng riêng biệt;

b) Trộn đều từng loại trước khi lấy mẫu. Mỗi mẫu lấy một lượng khoảng 150g nếu là chất rắn hoặc 250ml nếu là chất lỏng để điều tra xác định nguyên nhân;

c) Dán nhãn và ghi mã số hoặc tên mẫu thực phẩm phù hợp với danh sách các mẫu thực phẩm thu thập trong “Báo cáo lấy mẫu ngộ độc thực phẩm” theo quy định tại Phụ lục số 2;

d) Tránh nhầm lẫn tên, mã số hoặc mất nhãn trên mẫu thực phẩm.

2. Mẫu bệnh phẩm:

a) Trộn đều bệnh phẩm trước khi lấy mẫu. Mỗi mẫu lấy khoảng 150g nếu là chất rắn hoặc 250ml nếu là chất lỏng, để điều tra xác định nguyên nhân;

b) Dùng thìa đã tiệt trùng lấy mẫu

bệnh phẩm vào dụng cụ đựng mẫu đã được tiệt trùng. Bệnh phẩm lấy bao gồm cả phần lỏng và phần đặc, nên để bệnh nhân nôn trực tiếp vào dụng cụ lấy mẫu hoặc lấy qua dịch hút dạ dày.

3. Các mẫu khác:

Cán bộ lấy mẫu có thể lấy thêm các mẫu khác khi cần thiết:

a) Nước sử dụng, hóa chất, chất tẩy rửa, khử độc, tiệt trùng có khả năng lẫn vào thực phẩm;

b) Bệnh phẩm từ người chế biến bị nghi ngờ có nhiễm trùng ngoài da, viêm đường hô hấp trên hoặc nhiễm trùng đường tiêu hóa.

Điều 11. Bảo quản vận chuyển mẫu

1. Mẫu thực phẩm, bệnh phẩm phải được bảo quản lạnh trong hộp xốp, bình cách nhiệt có chứa đá hoặc đá khô trong suốt quá trình vận chuyển. Riêng đối với thực phẩm khô, đồ hộp không cần bảo quản lạnh.

2. Mẫu sau khi lấy phải được chuyển ngay về phòng kiểm nghiệm và bảo quản theo các yêu cầu tại Điều 12 của Quy định này.

Điều 12. Yêu cầu đối với phòng kiểm nghiệm

1. Ở phòng kiểm nghiệm, mẫu thực phẩm, bệnh phẩm phải được tiếp tục bảo quản ngay ở điều kiện nhiệt độ thích hợp đối với từng loại mẫu: